

Posledních sedm dní adventní doby má v liturgii vlastní texty a modlitby, které tomuto týdnu dávají specifický ráz. V modlitbě breviáře jsou to mimo jiné takzvané „Ó – antifony“ k Magnificat v nešporách. Jejich poezie má zároveň teologický obsah, který nás vtahuje do hlubin vánočního tajemství. Krátce se nad nimi zamysleme:

Ó moudrosti, tys vyšla z úst Nejvyššího a od počátku do konce pronikáš všechno, celý svět mocně a líbezně řídíš: přijď a nauč nás cestě moudrosti.

Moudrost vycházející od Boha, skrze kterou je vše udržováno v bytí, je sám Kristus, Boží moc a Boží moudrost, jak píše apoštol Pavel. Svět byl stvořen skrze Krista a pro Krista. Je proto proniknut Boží moudrostí a krásou.

Ó Adonai, Vladaři Izraelova domu, ty ses ukázal Mojžíšovi v plameni hořícího keře a dals mu na Sinaji zákon: přijď a zachraň nás svou mocnou pravící.

Bůh je Ten, který je, jak se představil Mojžíšovi (Ex 3, 14). Pro Izraelity to bylo z důvodu úcty nevyslovitelné. Místo toho mu říkali Adonai, Pán. Jako Pánu se mu podřídili a jako Pána ho ctili. A on jim dal vítězství nad nejsilnějšími nepřáteli.

Ó kořeni Jesse, ty jsi byl dán na znamení národům, před tebou králové v úžasu zmlknou, tebe budou národy vzývat; přijď a vysvobod' nás a už neprodlévej.

Jesse byl otec krále Davida. Po žalostném selhání mnohých králů zůstal ze „stromu Jesse“ jen pahýl či kořen. Bůh je však mocný a dává povstat i mrtvým kostem. Zaslíbenou ratolestí nebude pouhý nový spravedlivý král. Bude to někdo větší. Bude to vtělený Bůh.

Ó klíči Davidův a žezlo Izraelova domu, ty otvíráš a nikdo nezavře, ty zavíráš a nikdo neotevře: přijď a vyved' z vězení ty, kdo jsou spoutáni v temnotách a stínu smrti.

Kristus je ten, který měl přijít. Šeol neboli podsvětí byl plný stínů, ale i naděje. Není místa bez Boha, ať nahoře na nebesích nebo dole v podsvětí. Ten, kdo má klíče od smrti i hrobu je náš Spasitel.

Ó Vycházející z výsosti, jase věčného světla a slunce spravedlnosti: přijď a osvět' ty, kdo jsou v temnotách a stínu smrti.

Zachariáš prorokoval o Janu Křtiteli, že bude prorokem tomu, kdo nás navštívil jako Vycházející z výsosti – latinsky oriens ex alto. Křesťané se odedávna obraceli při liturgii ad orientem, k východu, v očekávání Kristova druhého příchodu.

Ó králi a touho národů, úhelny kameni, který rozdělené spojuješ vjedno: přijď a spas člověka, kterého jsi utvořil z prachu země.

Člověk stvořený k obrazu Božímu byl v harmonické jednotě sám ve svém nitru i s přírodou. Hřích ničí jednotu, harmonii i krásu. Bůh obnovuje harmonii a řád stvoření navrací jeho krásu.

Ó Emanueli, náš Králi a Zákonodárce, očekávání a spáso národů: přijď a zachraň nás, Pane, náš Bože.

Očekávání je pro adventní dobu charakteristické. Čím více se blížíme ke slavnosti Narození Páně, tím více si uvědomujeme, na koho a na co vlastně čekáme.

Krásné přicházející Vánoce!

